

Hoefbevangenheid:

Een paard of pony met hoefbevangenheid heeft veel pijn aan één of beide voorvoeten. Paarden die hoefbevangen zijn staan vaak met de voorbenen gestrekt voor zich en steunen zo veel mogelijk op de hoefballen. Zo proberen ze de hoefwand te ontlasten. Het dier ontlast afwisselend één van de beide voorbenen, loopt heel stijf en in erge gevallen wil het helemaal niet meer staan of lopen. Aan de binnen- en buitenkant van de kogel kan er, omdat er bij hoefbevangenheid een ontsteking in de hoef gaande is, duidelijk een kloppend bloedvat gevoeld worden. Wanneer de aangetaste voet wordt opgetild en de zoolvlakte wordt bekeken, kan vaak een verbreding van de "wittelij" worden gezien. Ook chronische hoefbevangenheid komt voor. Paarden en pony's die deze aandoening hebben zijn vaak te herkennen aan de afwijkende vorm van de hoeven. Deze hebben een deuk in de voorzijde van de hoefwand en een opwippende teen.

De hoeven van een paard zijn een beetje te vergelijken met de nagels van onze handen. Ze hebben ook een soort nagelbed waar van uit de hoef aangroeit. Dit noemt men bij het paard de kroonrand. Uit deze kroonrand wordt het buitenste deel van de hoef gevormd. Dit is de hoefschoen en is het deel van de hoef dat wij zien. Deze hoefschoen is door middel van allemaal dunne lamellen, een soort bladen, verbonden met het hoefbeen. Die lamellen zorgen voor een hele sterke verbinding tussen de hoefschoen en het skelet van het paard. (Deze verbinding is te vergelijken met de manier waarop twee telefoon boeken aan elkaar worden verbonden wanneer je alle bladen om en om in elkaar vouwt. Je krijgt die twee boeken dan nooit meer uit elkaar getrokken.) Aan de zoolvlakte van de hoef zijn deze lamellen te zien als een "witte lijn" die de hoefrand volgt. Hoefbevangenheid is een ontsteking van deze "witte lijn". De lamellen laten hierbij los, waardoor het hoefbeen kan gaan zakken en kantelen in de hoefschoen. Deze ontsteking en het loslaten van de lamellen, veroorzaken intense pijn. De meest voorkomende oorzaken van een ontsteking in de "wittelij" zijn: het eten van te veel graan of krachtvoer, het eten van gras met een hoog gehalte aan suikers (na koude nachten gevolgd door zonnige dagen) - toxines in het bloed, die vrijkomen wanneer het dier lijdt aan een aandoening van het maag- darmstelsel. Ook paarden en pony's met Cushing (een hormonale ziekte die vooral bij wat oudere pony's en paarden wordt gezien) hebben een verhoogde kans om hoefbevangenheid te ontwikkelen. Daarnaast kan, wanneer het paard erge pijn heeft aan het ene voorbeen en hierdoor alleen nog op het gezonde voorbeen wil steunen, het gezonde been overbelast worden. Door deze overbelasting kan hoefbevangenheid ontstaan. Ook trekpaarden en voornamelijk pony's met overgewicht hebben een grotere kans om hoefbevangen te worden. Het zelfde geldt voor merries die net geveulend hebben en waarbij de nageboorte te lang in de baarmoeder is blijven zitten of wanneer er een deel van de nageboorte in de baarmoeder is achter gebleven.

De diagnose kan meestal gesteld worden aan de hand van de symptomen, aangezien deze vaak heel duidelijk zijn. Daarnaast is het mogelijk om een röntgenfoto van de hoef te maken, waarop de kanteling en eventueel zinken van het hoefbeen te zien is. Ook ziet men soms een gaslijn, op de röntgenfoto, op de plaats waar de lamellen losgelaten hebben. In minder ernstige gevallen zijn er soms nog geen veranderingen te zien op röntgen opnamen. De dierenarts kan dan een verdoving van de voet uitvoeren, om er zeker van te zijn dat de pijn echt uit de voet komt. Vervolgens kan men, via uitsluiting van anderen aandoeningen aan de voet, tot de diagnose hoefbevangenheid komen.

Zwaardere paardenrassen en pony's zijn gevoeliger voor het ontwikkelen van hoefbevangenheid. Het is dus aan te raden om zeker deze rassen geen over gewicht te laten krijgen. Wees voorzichtig met het voeren van graan en krachtvoer aan deze paarden. Uiteraard is het goed voor een paard of pony om in de wei te lopen. Het is echter beter om deze dieren niet in de ochtend buiten te zetten, wanneer er een koude

nacht is geweest, gevolgd door een warme dag. Dit omdat er op deze dagen een erg hoog suiker gehalte in het gras kan zitten. Zulke dagen komen voornamelijk voor in de lente en herfst. Wanneer u vermoedt dat uw pony of paard hoefbevangen is, vraag dan uw dierenarts om het dier te onderzoeken. Het is belangrijk dat er zo snel mogelijk een behandeling wordt gestart, aangezien de aandoening zeer snel erger kan worden. De dierenarts zal meestal sterke pijnstillers en ontstekingsremmers voorschrijven. Het paard of de pony zal zeker een week alleen op stal gehouden moeten worden. Het kan helpen om de stal extra dik in te strooien, zodat het dier op een zachte ondergrond staat. Ook zullen paarden met hoefbevangenheid vaak meer liggen dan normaal, omdat ze ernstige pijn in hun voeten hebben. Een dikker ingestrooide stal helpt dan doorlig plekken voorkomen. Daarnaast is het belangrijk dat de hoeven van het paard of de pony regelmatig gekoeld worden. Dit kan gebeuren door deze af te spuiten met koud water, door het aanbrengen van ice-packs op de hoeven, of door de patiënt in de modder te zetten.

